

Voorzichtig, bijen!

Waar een imker ook is, bijenkasten vallen hem altijd wel op. Tenminste zo gaat het met ons. Als we op vakantie zijn zien we altijd wel iets wat met imkeren te maken heeft.

In Frankrijk is dat vaak een professionele imker die geïnteresseerden naar zijn stand lokt. Naast de nodige uitleg is er dan ook altijd wel een winkeltje bij waar allerlei soorten bijenproducten te koop zijn.

Kilometers van te voren word je al door borden opgeroepen om toch vooral te komen kijken (en kopen!).

Als het even kan laten wij ons tot een bezoekje verleiden.

Minder onschuldig is dat in Spanje. Tijdens onze laatste vakantie in dat land zagen we een veertigtal kasten tussen een uitnodigende flora staan. We leken het te treffen; de imker was aan het werk. Een wandelingetje door de schitterende bloemenzee naar de stand lokte ons wel aan. Zo'n honderd meter bij de kasten vandaan, die keurig door een gestapelde stenen muur van de omgeving waren afgeschermd, passeerden we een bordje waarop stond dat we bijen naderden. Nou ja, dat was natuurlijk voor de onschuldige wandelaar, wij waren niet bang voor een paar bijen! Nauwelijks waren we het bordje gepasseerd of de immen kwamen op ons af. Venijnig zoemend maakten ze ons duidelijk dat we op moesten hoepelen. Aan hun indringend gezoem hebben we direct gevolg gegeven. Van een behoorlijke afstand hebben we met de verrekijker naar de werkende imker gekeken.

In ons land ben ik nooit een bordje met een waarschuwing voor bijen tegengekomen. Wel is fietsen over de bloeiende heide niet altijd aangenaam. Soms staan kasten wat minder fietsvriendelijk opgesteld. Zelf heb ik een keer een volk gehad dat binnen korte tijd snel gemener werd. Ze haalden geweldig, maar je kon ze alleen maar heel goed ingepakt benaderen. Gelukkig stond dit volk op een door mensen nauwelijks

of nooit bezochte plaats, maar het moest wel weer een keer naar mijn achtertuin terug. Ik had het een beetje laten versloffen, maar nu ging de tijd dringen; het seizoen liep naar het einde. In zo'n geval is er maar één mogelijkheid. De koningin moet vervangen worden. Gelukkig had ik nog een zwerm, waar een goede moeder op zat. Ik heb deze verenigd met het steekvolk. Wel heb ik na de vereniging een aantal weken op rij gekeken of er geen doppen aangezet werden. Dit was na een paar weken over. Uiteindelijk

heb ik het volk naar mijn stal thuis gebracht. De meeste bijen van het steeklustige volk waren toen gelukkig verdwenen. Ik ben

van mening dat je als imker geen stekiger bijen in je achtertuin kunt hebben. Het vergalt veel

imkerplezier, het geeft trammelant met de burens en brengt het bijenhouden in discrediet.

Tot besluit een aardiger ervaring. Mijn bijenvriend en ik hebben een twintigtal apidea bevruchtigskastjes naar een bevruchtigstation gebracht. Om het de bijen en de jonge koninginnen makkelijk te maken hun eigen 'hok' weer terug te vinden, hebben we een aantal van de dekseltjes van vrolijke kleuren voorzien. Een drietal dekseltjes was roodbruin geschilderd. Toen de kastjes weer terug waren op de bijenstand bleek dat alle koninginnen bevrucht waren *behalve* de drie koninginnen uit de kastjes met de roodbruine deksels. De koninginnen waren er uit weg. Natuurlijk weten we dat bijen moeite hebben met rood. We hadden er even niet aan gedacht.

Inmiddels zijn de deksels wel overgeschilderd. Je blijft leren. Dat maakt het imkeren zo boeiend.

